

РЕШЕНИЕ

№ 659

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Силвия Мичева-Димитрова**

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10454** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Д. А. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № 2239/20.06.2022 г. по АНД № 3258/2022 г. по описа на 6-ти състав на СРС, с което е потвърдено наказателно постановление № 21-4332-026709/22.12.2021г. от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП на водача на автомобила е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца. Касаторът счита, че решението е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила. Излага съображения, че има противоречие между фактическото описание на нарушението и посочената правна норма, което е накърнило правото му да разбере в какво конкретно се състои неговото противоправно поведение - дали е нарушил скоростта за движение, която е нормативно регламентирана в чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, или пък е нарушил скоростта за движение, въведена с пътен знак В-26 съгласно чл. 21, ал. 2 от ЗДвП. Излага доводи, че съдът неправилно е приел, че в случая приложеният снимков материал установявал наличието на ограничение на скоростта за движение на МПС от 80 км/ч., сигнализирано с пътен знак В26. Сочи, че в обжалваното решение изобщо не е обсъдено възражението му за непосочване на точното

основание, на което се отнемат 12 точки от контролния талон на водача, както и за непълното наименование на наредбата. Иска отмяна на оспорения акт и наказателното постановление. Претендира разноски.

Ответникът по касационната жалба – Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, отдел ПП, редовно призован не се явява, не се представлява.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, при преценка на допустимостта на жалбата и след като извърши касационна проверка на обжалваното решение, с оглед наведеното с жалбата касационно основание и правомощията си по чл. 218, ал.2 от АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение СРС оставил в сила наказателно постановление № 21-4332-026709/22.12.2021г. от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП за нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП на водача на автомобила е наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца. За да постанови този резултат, съдът е приел от фактическа страна следното: На 31.08.2021г., в 19:46 часа, Д. А. К. управлявал лек „Рено М.“, с ДК [рег.номер на МПС] , регистриран на „ОТП Лизинг“ ЕООД, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], до Б. градина, като се движил със скорост от 131 км/ч при ограничение за скоростта от 80 км/ч за населено място, въведено с пътен знак „В26“. Скоростта на движение била установена с автоматизирано техническо средство система за видеоконтрол ARH CAM SI № 11743EE, записваща и заснемаща дата, скорост, час и регистрационен номер на автомобила.

Въз основа на снимков материал свидетелят Д. Т. Ч. съставил акт за установяване на административно нарушение № АВ 043032/23.11.2021 г., като подвел констатираното

нарушение като такова по чл.21, ал.1 ЗДвП. Въз основа на акта за установяване на административно нарушение било издадено наказателно постановление № 21-4332-026709/22.12.2021г. от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл.182, ал.1, т.6 ЗДвП, за нарушението на чл.21, ал.1 ЗДвП на водача на автомобила била наложена глоба в размер на 700 лв. и лишаване с правото да управлява моторно превозно средство за срок от 3 месеца, в основание чл. 182, ал. 1, т.6 ЗДвП.

Въз основа на така установеното от фактическа страна, съдът е приел, че съставеният АУАН е издаден от компетентно длъжностно лице, в сроковете по чл.34 от ЗАНН и притежава предвидените в чл.42 от ЗАНН реквизити, с което е спазено изискването за формата и съдържанието му, като е съставен въз основа на снимково изображение, направено с посоченото в него АТСС, на което е заснето описаното в акта нарушение. Съдът подробно е коментирал доказателствата за надлежно използване на технически годно АТСС, които са налични по преписката. По отношение на атакуваното НП, съдът е приел, че същото е издадено от компетентен орган, при наличие на всички реквизити по чл.57 от ЗАНН, с достатъчно ясно описание на нарушението, за да разбере жалбоподателя в извършването на какво деяние е обвинен, както и че не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила при издаването му.

Решението е правилно. Не се установяват нарушения на съдопроизводствените правила при неговото постановяване, нито по приложението на материалния закон. Обсъдени са и възраженията на жалбоподателя, като са изложени мотиви за тяхната необоснованост, които се споделят и от настоящата инстанция. Локализацията на пътния знак към момента на извършване на нарушението е несъмнено установена. Съгласно Тълкувателно решение № 8 от 16.09.2021 г. на ВАС по т. д. № 1/2020 г. В производството по реда на [раздел пети, глава трета на Закона за административните нарушения и наказания](#) районният съд има правомощие да преквалифицира описаното в наказателното постановление изпълнително деяние, когато се налага да приложи закон за същото, еднакво или по-леко наказуемо нарушение, без съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В случая съдът е посочил, че е нарушено правилото на чл. 21, ал.2 от ЗДвП, а не това на чл. 21, ал.1 от ЗДвП, доколкото максимално допустимата скорост в процесния участък е определена с

нарочен пътен знак, който изключва правилото на чл. 21, ал.1. Наказанието е наложено правилно на основание чл. 182, ал.1, т. 6 от ЗДвП, съгласно която разпоредба водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място (независимо как тази максимална скорост е определена – с нормата на чл. 21, ал.1 или с нарочен пътен знак, който въвежда отклонение от тази норма), се наказва, както следва: за превишаване над 50 km/h - с глоба 700 лв. и три месеца лишаване от право да управлява моторно превозно средство, като за всеки следващи 5 km/h превишаване над 50 km/h глобата се увеличава с 50 лв. Не цитирането на пълното заглавие на Наредба № Из2539/17.12.2012 г. в НП - за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, респ. необсъждането на това възражение в първоинстанционното решение не е каквото и да било нарушение на изискванията за форма на наказателното постановление или съществено процесуално нарушение, защото то е несъстоятелно. Посоченото е напълно достатъчно за безалтернативна индивидуализация на акта. Непосочването на основанието, на което се отнемат контролни точки, не се отразява по какъвто и да било начин на законосъобразността на наказателното постановление и игнорирането на това възражение не е съществено процесуално нарушение. Контролните точки служат за отчет на извършените нарушения, не са елемент от административно-наказателната отговорност.

По изложените съображения съдът приема, че наведените с жалбата касационни основания за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения не са налице. Решението на районния съд е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото на касатора разноси не се следват.

Водим от горното, Административен съд София-град, X.-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2239/20.06.2022 г. по АНД № 3258/2022 г. по описа на
6-ти състав на СРС.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.